

Zsig Zoltán*

A Stryker harcjárműcsalád II. rész

Az Amerikai Egyesült Államok hadereje 2003-ban megszállta Irakot, de az invázióban Stryker alakulat nem vett részt, kizárólag első lépcsős nehézdandár-harcsoportok hajtották végre a támadó műveleteket. Csak a megszálló erők leváltására érkezett meg egy kerek harcjárművekkel rendelkező dandár-harcsoport 2003 őszén. Két hajóval három hétig tartott az út Kuvaitig, ahonnan menetet hajtottak végre Irakba. Ezt követően újabb és újabb váltásokkal 2010-ig további Stryker dandár-harcsoportok látták el béketeremtő feladataikat az arab országban, hiszen eleve kisebb intenzitású harci feladatokra tervezték a nyolckerekű családot. Az ágyús M1128-assal azonban még több éven át megoldásra váró problémák adódtak, ezért az ilyen harcjárművek csak 2008-tól csatlakoztak a megszálló kontingensbe vezényelt alakulatokhoz.

2009-től Afganisztánba is telepítettek egy alakulatot, attól kezdve, 2012-ig 5 váltásban rotálták a kerek harcjárművel felszerelt alakulatokat.

Az eszközről nagyon vegyes vélemények jelentek meg. A mozgékonyassággal általában elégedettek voltak, nagy előnyt jelentett, hogy gyorsan tudtak közlekedni az utakon. Riasztás esetén rövid idő alatt elérték a kijelölt harcterületet.

Számos kritika érte a védettségét, bár az a kézfegyverek ellen még mindig hatásosabb volt, mint a páncélozatlan terepjárók esetében. A kiszállás is védetten megoldható volt, ellentétben a terepjárókkal. Előfordult, hogy a lövések közvetlenül a behatolásra kijelölt épületek ajtajánál hagyták el a járművet, így kezdték meg a harcfeleladatot, miközben a távirányítású fegyverzettel tűzfedezetet nyújtottak a járművek. Az M1128-asok az ágyúval, az M1034-esek pedig a TOW rakétákkal támogatták a lövések tevékenységét, képesek voltak az épületekben rejtőző ellenséges erők megsemmisítésére.

A személyzet azonban hamar szembesült egy nagy hiányossággal. A Stryker harcjárművekbe csupán szellőztető berendezést építettek be, légkondicionálót nem, emiatt a

14. ábra. Egy M1126-os elektronikai zavaróberendezések antennáival

belső térben a magas hőmérséklet a nyári hónapokban igencsak próbára tette a katonákat. Ez – különösen az M1128-asnál – komolyan befolyásolta a kezelők harcértékét. A személyi állomány harcképességének javítása érdekében, szükségmegoldásként különleges hűtőmellényt rendszeresítettek a számukra, amelyben a hűtőfolyadék keringetését a harcjármű elektromos rendszere biztosította. A végtagok hűtése azonban ezzel a módszerrel sem volt megoldott.

RPG ELLENI VÉDELEM

A harctéri követelményeknek megfelelően több változtatást is végrehajtottak, hogy növeljék a védettséget. Egyértelmű volt, hogy a Strykerok páncélzatán könnyen áthatol az RPG-7-es régebbi gyártmányú PG-7V rakétája is. Mivel a felkelők nagy számban rendelkeztek ilyen fegyverekkel, ezért gyors ütemben rendszeresítették a 2003-ban kifejlesztett, angolul Slat Armornak nevezett rácsszerkezetet. 2006-ra már 1600 jármű számára gyártották le a készleteket, amelyek a kézi páncéltörő rakéták ellen nyújtottak védelmet. A jármű páncélzatától távolabb felerősített rácsnak ütközve az RPG rakéták többsége összetört, megsérült a gyújtószerkezetük, vagy működésbe léptek, így a kumulatív sugár nem tudott úgy kialakulni, hogy átüsse a páncélzatot. A ketrecszerű szerkezetek használata azonban tömegnövekedéssel járt, amely minden változatnál eltért. Az M1126-os esetében 2500 kg volt a többlet. További hátrány volt, hogy a nagyobb tömeg miatt a gumibroncsok nyomását meg kellett növelni, és módosítást igényelt az abroncsok nyomásszabályozója is. A kiegészítő páncélzat miatt a régi csőrlő sem volt többé megfelelő, újabbat kellett felszerelni.

A rácsok miatt az M1126-os szélessége 2,84 méterről 3,83 méterre, az M1130-as pedig 4,21 méterre nőtt. Emiatt

13. ábra. Egy M1128-as járőröző katonákat biztosít Irakban (DoD)

* ORCID: 0000-0003-2905-8487

15. ábra. M1126-os Irakban, a HPK készlettel és a felhajtott Rhino infravörös zavaró-berendezéssel (DoD)

a szűk utcákon, városi környezetben nem mindenhol fértek el, csökkent a jármű mozgékony-sága, a közlekedés bonyolultabbá vált. A felszerelésükre csak a hadműveleti területre való megérkezés után kerülhetett sor, a repülőgépes szállításhoz túl szélesek voltak, csak a rácsok nélkül gurulhattak be a raktérbe.

A rácspáncélzat sok Strykert megóvott a rakétáktól, de nem nyújtott tökéletes védelmet, előfordultak sikeres rakétatámadások is. Egyes források alig 50%-os hatékonyságot említenek, mások szerint viszont ennél sokkal jobb volt az arány. Akadt olyan alakulat, ahol 115 RPG támadásról számoltak be, és egyetlen egy sem hatolt át a jármű páncélzatán.

IED-K ELLENI VÉDELEM

Irakban, és az afganisztáni hadszíntéren egy új, addig nagy számban nem alkalmazott fegyverrel is szembesültek. A felkelők házilag készített robbanóeszközöket (IED – Improvised Explosive Device) kezdtek telepíteni mindkét országban. Ezek a szerkezetek szinte az összes páncélozott szállító harcjármű ellen hatékonyak voltak, ha elég nagy tömegű töltetet alkalmaztak.

A Stryker harcjárművek is ki voltak téve az ilyen támadásoknak, volt olyan időszak, amikor egy század négy jármű-ve semmisült meg, és több katonájuk meghalt. A támadások miatt, több különböző páncélkészletet szereltek fel. A harcjárművek vezetőinek védelmére a Strykereket ellátták a küzdőteret védelmező kiegészítő páncélkészlettel (DEK – Drivers Enhancement Kit). A jármű elejére, oldalára, aljára és a kerekek mögé szerelt páncéllemezekkel növelték a vezető védettségét. A készlet tömege 436 kg, ráadásul ez egyenletlenül oszlott el, a többletterhelés a mellő tengelyekre jutott.

Az általános páncélvédelmi készlet (Common Ballistic Shields) szintén felkerült a harcjárművekre, ez az M1126-os esetében 670 kg, az M1129-es aknavető-hordozónál 244 kg tömegű volt. A csomagba tartoztak a bűvönnyilások körüli védelmet biztosító páncéllemezek, amelyeken lövedékálló, átlátszó páncélzatból (páncélüvegből) készült elemek tették lehetővé, hogy kilássanak a katonák.

További jelentős tömegnövelő tényező volt, hogy mindkét oldalra légréselt köténylemezeket erősítettek fel. A HPK (Hull Protection Kit – páncéltest védelmi készlet) alkalmazásával 1800 kg-mal lett nehezebb a Stryker. Így az M1126-os 22,6 tonnára, míg M1128-as 24,4 tonnásra „hízott”.

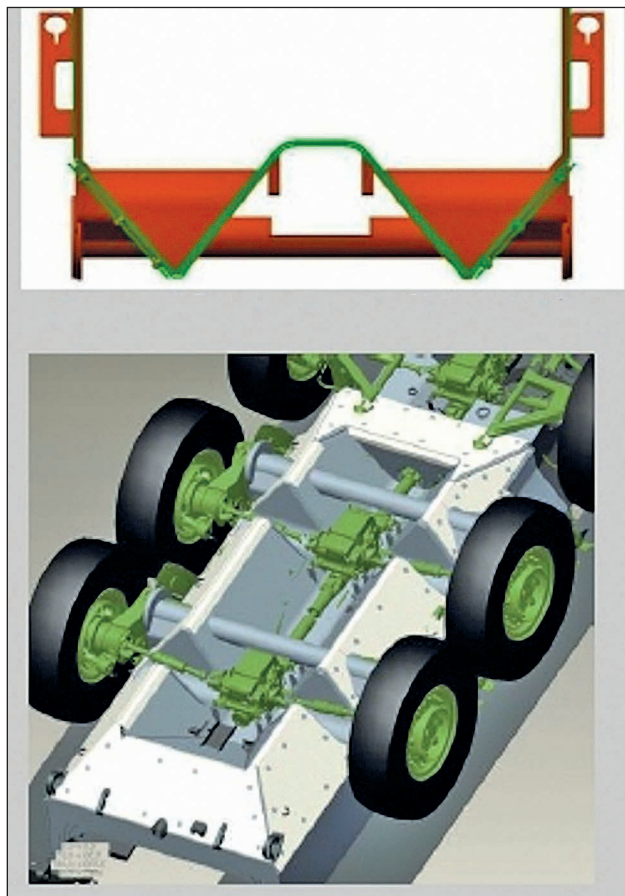
Mindez a motorra, a felfüggesztésre és az egész hajtás-lángra hatással volt, a többletterhelés miatt a mozgékony-ság jelentősen romlott, a legnagyobb elérhető sebesség, a terepjáró-képesség csökkent. További kérdéseket vethet fel, hogy a nagyobb tömeg miatt növekedett-e a meghibásodások száma, romlottak-e a hadrafoghatósági mutatók. Minden bizonnyal az üzemanyag-fogyasztást sem kedvező irányba módosította a több tonnányi páncélkészlet felszerelése, de ezekről semmilyen nyilvánosságnak szánt adat nem jelent meg eddig.

A házilagos készítésű robbanóeszközök közül a jármű-vekre az egyik legveszélyesebbnek az EFP (Explosively Formed Penetrator), vagyis a formázott kumulatív páncéltörő töltet számított. Az ilyen jellegű fegyverekkel oldalról támadták az elhaladó járműveket, és képesek voltak 100 mm-es páncélt is átütni. Ellenük a már említett HPK készlet nyújtott védelmet a páncéltest egy részén.

A katonák többször maguk próbálkoztak szükségmegoldásokkal – vízeskannákat, palackokat töltöttek meg vízes homokkal – ezeket helyezték el a rácspáncélzat és a jármű közé. Abban bíztak, hogy ez a módszer valamilyen védelmet ad az RPG-k és az EFP-k ellen. A hivatalos álláspont szerint ez teljesen hatástalan volt.

A házilagos készítésű robbanótöltetek, IED-ek ellen azonban két módon is aktív védelmi berendezéseket használtak. A rádiófrekvenciás távirányítással működésbe hozott IED-ekkel történő robbantások megelőzése érdekében a Strykerekre rádióelektronikai zavaró-berendezéseket szereltek fel. Ezekkel blokkolták a mobiltelefonokat, valamint a távirányítókat.

16. ábra. A DVH-haspáncélzatot bemutató rajz (General Dynamics)

17. ábra. Egy M1134-es aknataposó hengerekkel (DoD)

Később megjelentek olyan EFP-k is, amelyeket passzív infravörös szenzorokkal láttak el, ezek a járművek motorjának hőjét érzékelve léptek működésbe. Ennek kivédésére hamar kitaláltak egy új védekezési módot, amelynek lényege, hogy több változatban elektromos árammal fűtött berendezéseket készítettek, amelyeket legalább 1,5 méter hosszúságú rúdon erősítettek fel a járművekre. Ily módon képesek voltak azelőtt beindítani a robbanótöltetet, mielőtt az az EFP által célba vett hő kibocsátási pontjára ért volna a járműnek. A katonák által Rhino-nak (orrszarvú) elnevezett eszköznél a név találó volt, mivel menethelyzetben a rúdra szerelt fekete dobozban elhelyezett berendezés a jármű előtt „meredezett” (15. ábra). A rögzítése viszont nem volt merev, így felhajthatták a rudat és csak a veszélyes területen állították vízszinteshez közeli védelmi helyzetbe. Ezáltal a bázisokon lévő utakon könnyebben közlekedhettek, és a parkolásnál is kevesebb helyet foglaltak.

További változtatásokat is bevezettek, a Strykerek fölé álcahálót feszítettek ki, amely árnyékot adott a tűző napon és az orvlövészek célzását is megnehezítette, valamint megakadályozta, hogy felülről gránátot dobjanak a járműbe.

Ívesen hajlított műanyag csöveket pedig azért erősítettek fel, mert elterjedt a híre, hogy a felkelők drótokba elektromos áramot vezettek és a lakott településeken ezeket alacsonyán kifeszítették, hogy áramütést okozzanak a járművek búvónyílásaiban ülő katonáknak. A műanyag csövektől azt remélték, hogy a vezetékek a járművek felett azon végigcsúsznak, majd a végén egyszerűen leesnek mögé, így nem érintkezve a kint ülő katonákkal.

A harcterületeken a felsorolt eszközökkel, vagyis a rácspáncéllal, a hálókkel, a szállított szögdrótokkal, a kívül elhelyezett hátizsákokkal, a víz és élelmiszer-fejadagok dobozaival igazán egyedi megjelenésűek lettek a Strykerek.

A HASPÁNCÉLZAT ÁTÉPÍTÉSE

Az elrejtett robbanótöltetek miatt 2010-ben egy nagy volumenű program is kezdetét vette, amely mind a mai napig tart. Az IED-k elleni védelem érdekében egy átépítési tervet dolgoztak ki. Az eredeti, vízszintes haspáncéllal rendelkező járművek alját folyamatosan alakítják át, az új változatot angolul „Double V-Hull” néven említik. Magyarul talán kettős döntött haspáncéllalú kialakításnak nevezhetjük.

Ezeknél a robbanás hatásai nem merőlegesen hatnak a jármű aljára, hanem azokat oldalra elvezetik a döntött páncéllemezek. A megoldás elve ugyanaz, mint amit az MRAP (Mine-Resistant Ambush Protected vehicle) kategóriájú

járműveknél alkalmaznak, de itt nemcsak két döntött páncéllemezből áll a haspáncéllat. Ez ugyanis megnövelte volna a Strykerek magasságát, és a futóművet is jelentősen módosítani kellett volna. A kettős „V” kialakítással a jármű magassága viszont nem növekedett, a robbanás hatása mégsem merőlegesen hat a jármű aljára. Sajnos magáról az átalakított haspáncéllatról nem található publikus fénykép, csak egy elvi vázlatot tettek közzé az új védelmi megoldásról (16. ábra).

A személyzet további védeltségét szolgálja egy másik belső módosítás is. Az ülések rögzítésének módját megváltoztatták, azok nem a padlóval, hanem – felfüggesztéssel – a páncéltest felső részével vannak közvetlen kapcsolatban. Így az alulról érkező hatások kevésbé érik el a bent ülő katonákat. Amennyiben közvetlenül a padlóhoz lennének rögzítve az ülések, akkor a jármű alatt bekövetkező robbanás nagy energiával hatna, ami áterjedne a katonák testére, súlyos sérüléseket okozva nekik.

A fejlesztők a kezdeti átalakítási programot sikeresnek ítélték, az eredményekkel meg voltak elégedve, ugyanis mind a mai napig egyre több szerződést kötnek a meglévő harcjárművek átépítésére. A korszerűsítés egyelőre nem terjedt ki az összes Stryker járműre, nem minden alakulatot érintett az átalakítás.

A program hivatalos neve ICVV, vagyis Infantry Carrier Vehicle V-Hull, de ennek során három változatot nem terveznek átépíteni. Az M1127-es felderítő, az M1128-as ágyús és az M1135-ös ABV felderítő változatokat meghagyják az eredeti haspáncéllal. A többi Stryker esetében azonban megvalósul az átépítés, ezek új típusjeleket kapnak. A lövészszállító M1126-osból M1256-os, az aknavető hordozó M1129-esből M1252-es, a parancsnoki M1130-asból M1255-ös, a tűzvezető M1131-esből M1251-es, a műszaki M1132-esből M1257-es, a sebesültek hordozó M1133-asból M1254-es, a páncéltörő rakétás M1134-esből M1253-as lesz az Amerikai Egyesült Államok hadseregében.

A MEGHAJTÓ ÉS ELEKTROMOS TELJESÍTMÉNY NÖVELÉSE, A1 PROJEKT

A Stryker harcjárművek modernizálását más területekre is kiterjesztik, a programnak az ECP (Engineering Change Proposal) nevet adták. Ennek során a védeltségén kívül a mozgékonyt is érintik a módosítások, ugyanis a régebbi, 257 kW (350 LE) teljesítményű motort lecserélik, az erősebb, 331 kW-os (450 LE) Caterpillar C9-esre. A 24,5 tonnásra méretezett felfüggesztést is módosítják, immáron 28,35 tonnás harci tömeghez igazítják. Ezt a tömeget persze nem érik el a módosított Strykerek, így megmaradt a

18. ábra. Javelin rakéta CROWS-J indítója (DoD)

19. ábra. Az XM1296 Stryker modifikáció nyitott hátsó rámpával

további fejlesztés lehetősége. A módosításra azért volt szükség, mert az eredeti változatú Strykerek tömege az utólagosan felszerelt páncélszerkezetekkel, berendezésekkel jelentősen megnőtt, így a maximálisan elérhető sebességük és a terepjáró képességük csökkent. Új gumiabroncsokat is rendszeresítenek, amelyek jobban megfelelnek a nagyobb motorteljesítménynek.

A harcjármű belső berendezéseire is kiterjednek a munkák, a Kongsberg és a gyártó General Dynamics cég informatikai korszerűsítést végez az ECP-program keretében. A Strykerek alkalmasak lesznek arra, hogy az USA hadseregének új kommunikációs hálózatához kapcsolódjanak. Így azonnal megkaphatják a más platformokból származó felderítési információkat és természetesen a Strykerek is megoszthatják ezen a rendszeren belül a maguk által gyűjtött adatokat. A jármű parancsnoka és a vezető erre a célra alkalmas új képernyőket kap a műszerfalra. Az új berendezés a Kongsberg cég CORTEX nyitott architektúrájú rendszerén alapul, amely összegzi a kommunikációs, számítógépes, hírszerzési, felderítési elektronikai hadviselési információkat és az összes alrendszert egy egységbe integrálja. A CORTEX rendszert kifejezetten a katonai igények figyelembevételével tervezték, vízálló, jól bírja a fizikai behatásokat, nagyon kontrasztos képe erős fényviszonyok közt is jól látható. A csatlakozójához további videó- és adatátviteli rendszereket lehet kapcsolni.

20. ábra. Az XM1296-os elektro-optikai tűzvezető rendszere

A Strykereknek már korábban is sok elektromos berendezést kellett ellátniuk, ezek száma pedig folyamatosan nőtt. Ez a tendencia a jövőben is folytatódik, a fogyasztók száma továbbra is emelkedni fog, amelyből adódóan az ECP-program során a régi generátort lecserélik egy új, 910 Amper áramerősségűre. Egyelőre ez bőven elegendő, hiszen kapacitása nem lesz teljesen kihasználva, mivel a jelenlegi fogyasztókon kívül további 20%-kal többet is képes ellátni, amelyre jó példa, hogy egyes járművekbe a vezető számára tolatást megkönnyítő, hátrafele néző Check 6 típusú hőkamerát is beépítettek.

Az ECP-programot több ütemben hajtják végre, a járműveken nem egyszerre végzik el az összes átalakítást. A módosításokat tervezetten kiterjesztik a hagyományos haszpáncélszerű járművekre is. Az összes átalakításon átesett járműre a Stryker A1 DVH megnevezést használják.

A TÚZERŐ NÖVELÉSE

Az iraki és afganisztáni szerepvállalás a 2010-es évek elején jelentős mértékben csökkent, a harcoló alakulatok nagy részét kivonták a két országból. 2014-től azonban új világpolitikai helyzet állt elő. A Krim megszállása, és az ukrain háború után átértékelték az Európában állomásozó amerikai szárazföldi erők szerepét. A kontinensünkön akkor már nem tartózkodtak nehéz technikával rendelkező amerikai alakulatok, mindössze a Stryker harcjárművekkel felszerelt 2. páncélos felderítő ezred (2nd Cavalry Regiment – katonai hagyományokat őrző nevén Second Dragoons) maradt egyedülként, komolyabb harcértéket képviselő alakulat Európában. (Az egység a hagyományok miatt megőrzött neve ellenére, a többi Stryker alakulathoz hasonlóan dandár-harccsoportnak felel meg.) Természetesen felismerték, hogy egy esetleges, harcokcsikkal és gyalogsági harcjárművekkel történő hagyományos összecsapásban a nyolckerekű típus fegyverzete elégtelen lenne, hiszen a tűzerő a tervezéskor nem élvezett prioritást, mindent a légi-szállíthatóság alá rendelték. Rájöttek, hogy ez egy olyan képességihiány az új biztonságpolitikai helyzetben, amely elfogadhatatlan veszélyt jelenthet.

Ezen csak részben segített, hogy az alakulat lövészkatonái rendelkeznek FGM-148 Javelin irányított páncéltörő rakétákkal, amelyekkel eredményesen pusztíthatják a harcokcsikkat, és más páncélozott célokat 2500 méteres távolságon belül. A felülről támadó Javelin különösen veszélyes a korszerű harcokcsikkra is, mert a vékonyabb tetőpáncélszerkezetet könnyen átüti.

Azonban ezeket csak akkor használhatják, ha a lövészek kiszállnak a harcjárműből és tüzelőállást foglalnak. A harcéri rugalmasság növelése érdekében emiatt 2015-ben döntés született arról, hogy az alapjárműnek számítógépes M1126-osok egy részének a távirányítású fegyverplatformját alkalmassá teszik a Javelin indítójának rögzítésére. A módosítást gyorsan végrehajtották, így lehetővé vált, hogy az irányzás belülről történjen, és a kezelőnek sem kell elhagynia a küzdőteret. A CROWS-J (Common Remote Operated Weapon Station – Javelin) távirányítású fegyverplatformmal (páncéltörő rakéta-indítóállvány) 2018-ban kettő M1126-ost teszteltek a 2. páncélos felderítő ezrednél (18. ábra).

Ennél is nagyobb átépítést hajtottak végre, miután megfogalmazódott az igény arra, hogy nagy tűzerőű csöves tűzfegyverrel felszerelt változatot hozzanak létre. A követelményben 30 mm-es gépágyú szerepelt, amit a meglévő M1126-osokhoz kellett integrálni. Nyilvánvaló volt, hogy ehhez egy nagyobb tornyot kell a harcjárműre építeni, ami magába foglalja a szükséges tűzvezető berendezés elemeit.

A programot, a sürgős igények miatt aránylag gyorsan végrehajtották.

A hadsereg a Kongsberg MCT-30-as tornyát választotta ki, ebbe építették be az Orbital ATK XM813-as gépágyút, amely a Mk 44 Bushmaster módosított változata. A fejlesztés már 2014-ben elkezdődött, az átadásra kész prototípust 2016-ban mutatták be. Az M1126-osból létrehozott 30 mm-es gépágyús lövészszállító angol nyelvű megnevezése ICV-D (Infantry Carrier Vehicle – Dragoon), és az XM1296 típusjellet kapta, amelyből az X a kísérleti jellegre utalt. A Dragoon egyébként a 2. páncélos felderítő ezred neve, így ezzel jelezték, hogy az Európában állomásozó alakulat kapja majd meg először a gépágyús harcjárműveket.

Az ICV-D az ellenséges gyalogsági harcjárművek elleni harcra a saját tűzfegyverével alkalmas, hiszen azok páncélzatát képes átütöni. A gépágyúhoz páncéltörő, repeszromboló és levegőben programozottan robbanó lőszerket rendszeresítettek. Az utóbbival a fedezék mögött megbúvó élőerő ellen lehet tevékenykedni, a gránátok meghatározott távolságban a megbújt ellenséges katonák felett robbannak fel. A löszerral a légi célok, köztük a drónok elleni harc is lehetővé válik. A gépágyúhoz két rakaszban 78 db 30×173 mm-es löszert készíthetnek elő, a fegyver ugyanis kettős adagolórendszerrel rendelkezik, ezzel lehetséges az eltérő lőszer közötti választás.

További 264 db löszer málházására alkalmas a jármű, így összesen 420 db löszerral indulhatnak bevetésre. Az újratöltés a harcjármű belsejéből végezhető.

A fegyver kezelője nem a toronyban ül, mivel abban nincs hely, hanem a páncélttestben tartózkodik és távirányítással működteti a fegyverrendszert. A tűzvezető rendszer hőkamerát, hagyományos nappali kamerát, valamint lézertáv mérőt foglal magába. Csak az irányzó képes kezelni a fegyvert, a parancsnok nem veheti át ezt a feladatot. A torony páncélzata 200 méterig nyújt védelmet a 14,5 mm-es lövedékek ellen.

Az XM1296-osokat a meglévő, hagyományos haspáncélzattal rendelkező M1126-osokból építették át, tehát a robbanótöltetek, aknák elleni védelme nem megoldott. Újakat ilyen konfigurációban még nem gyártottak. A toronnyal legalább két tonnával növekedett a jármű tömege, pontos adat nem áll rendelkezésre, de a 18,5 tonnát meghaladja, emiatt módosítani kellett a futómű felfüggesztését, valamint nagyobb gumibroncsok használata vált szükségessé. A páncélttest hátsó részén lévő búvónyílásokat a torony miatt megszüntették. A Dragoon harcjárművekből azóta több tucatnyi rendszeresítettek az európai alakulatnál és több hadgyakorlaton vettek velük részt, így 2018-ban és 2019-ben hazánkban is jártak a gépágyús Strykerok.

Az új fegyver rendszeresítése némi logisztikai problémával járt, ugyanis eddig ez a löszer nem volt rendszerben az amerikai szárazföldi haderőben, csak más haderőnemeknél használták. (Az AH-64-es harci helikopter M240-es gépágyúja eltérő 30×113 mm-es löszerral működik).

A GÉPÁGYÚS PROGRAM „FELPÖRÖG”

Az ICV-D Stryker Dragoon harcjárművek rendszeresítésekor az volt a koncepció, hogy először csupán 81 db régebbi példányt építenek át és a csapatpróbán szerzett tapasztalatok alapján döntenek arról, hogy más dandár-harcsoportok számára is elvégzik-e az átalakítást. Még az sem volt biztos, hogy a Dragoon átmenti megoldást jelent-e, előre deklaráltnak elsősorban azt vizsgálták, hogy hogyan válik be. Erre utalhat az is, hogy a hivatalos típusjel továbbra is XM1296. Azóta azonban a nagyobb tűzerő meggyőzte a döntéshozó-

21. ábra. Az XM1296 járműváltozat Magyarországon

kat, ugyanis 2019 áprilisában bejelentették, hogy nyolc, Strykerrel felszerelt dandár-harcsoportnál 294 db járművet szintén az XM813 gépágyúval szerelnek fel. A bejelentés szerint már a DVH, vagyis az átépített haspáncélzatú példányokat is érinti majd a tűzerő növelése.

A döntés részletei szerint azonban ez nem jelenti azt, hogy automatikusan az XM1296-osnál alkalmazott Kongsberg MCT-30-as tornyot építik rá a kijelölt Strykerekre. Teljesen új tendert írnak ki, amelyre több jelentkezőt várnak, és azok közül választják ki a nyertest. Vagyis elképzelhető, hogy más cég szállítja majd azt a tornyot és tűzvezető rendszert, amelyhez integrálják a fegyvert. Így a megjelenése, mérete és tömegadatai eltérhetnek majd a jelenlegi XM1296-osról.

(Folytatjuk)

FORRÁSOK

- „U.S. Army decides to integrate a 30 mm gun on Stryker Double V-Hull.” 2019.04.11 *Defence Blog – Online Military Magazine*. Letöltve: 2019.07.15.
<https://defence-blog.com/army/u-s-army-decides-to-integrate-a-30mm-gun-on-stryker-double-v-hull.html>;
- „M1126 Strykers in Combat: Experiences & Lessons.” 2005.10.11. *Defense Industry Daily*. Letöltve: 2019.07.15. <https://www.defenseindustrydaily.com/m1126-strykers-in-combat-experiences-lessons-01323/>;
- Tammy Waitt. „General Dynamics to Upgrade Army Strykers to A1 Configuration (Videos)” 2018.06.27, *American Security Today* Letöltve: 2019.07.15. <https://americansecuritytoday.com/general-dynamics-upgrade-army-strykers-a1-configuration-videos/>;
- „Army to outfit all Double V-Hull Strykers with 30mm firepower” 2019.05.03, *Military and Commercial Technology* Letöltve: 2019.07.15. <https://thaimilitaryandasianregion.blogspot.com/2019/05/army-to-outfit-all-double-v-hull.html>;
- „Kongsberg to supply displays for US Army’s Stryker ECP programme” 2013.07.10, *Army Technology* Letöltve: 2019.07.15. <https://www.army-technology.com/news/newkongsberg-supply-displays-us-army-stryker-ecp-programme/>.